

Nr 139.

Av herr **Magnusson** i Kalmar m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om indragning av tullstationerna i Mörbylånga och Bergkvara.

I anledning av Kungl. Maj:ts under sjunde huvudtiteln i årets statsverksproposition rörande tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1928—1929 gjorda yrkande om *indragning av tullstationerna i Mörbylånga och Bergkvara* samt desamma ersättande med tullexpeditioner få undertecknade anföra följande.

Såsom av propositionen framgår, har generaltullstyrelsen ansett de nämnda tullstationerna kunna utan olägenhet för vid desamma förekommande trafik och till en viss besparing för tullverket ersättas med tullexpeditioner och i anledning därav framställt förslag om stationernas indragning från och med utgången av budgetåret 1927—1928.

Det framgår emellertid likaledes av propositionen, att så gott som samtliga hörda lokala myndigheter och representanter för trafiken med flera varit av helt annan mening än generaltullstyrelsen i fråga om de olägenheter stationernas utbytande mot tullexpeditioner skulle vålla trafiken. Det har också framhållits, att det för kustbevakningstjänstens behöriga skötande knappast kan vara lämpligt att förena dylik tjänst med föreståndarskap för tullexpedition.

Vad först angår *tullstationen i Mörbylånga*, så är det visserligen riktigt nog så som generaltullstyrelsen framhållit, att trafiken under år 1926 och de första 8 månaderna år 1927 icke i enlighet med tullkammarens i Kalmar tidigare uttalade förmodan ökat, utan åtminstone under år 1926 avtagit och även under nämnda del av år 1927 varit jämförelsevis obetydlig, men detta har också sina särskilda orsaker, vilket väl knappast bort undgå generaltullstyrelsens uppmärksamhet. Det förhåller sig nämligen så, att betodlingen på Öland varit inställd under år 1926 och sockerbrukets verksamhet på grund därav nedlagd, vilket haft en förlamande inverkan på affärslivet i trakten. Sedan sockerbruket under hösten 1927 åter satts i gång, har emellertid ett avsevärt uppsving i rörelsen kommit till synes. Detta framgår bland annat därav, att då under senare halvåret 1926 endast 4 fartyg från utrikes ort inklarades vid tullstationen samt likaså 4 fartyg utklarades, så voro motsvarande siffror under sista halvåret 1927 respektive 12 och 10. För normala förhållandens vidkommande har sålunda tullkammarens omnämnda uttalade förmodan visat sig vara riktig.

Det förefaller även vara något förhastat, att, sedan riksdagen år 1923 beslutat om dåvarande tull expeditionens i Mörbylånga förändring till tullstation, endast efter några års erfarenhet och på grund av en tillfällig stagnation i affärlivet så snart efteråt ifrågasätta en tillbakagång till den gamla organisationsformen, vilken ju tidigare visat sig icke tillfredsställa trafikens krav.

Därtill föreslås också i propositionen en anordning, som, i stället för att medföra vinst i och med stationens förändring till tull expedition, tydligen komme att åsamka statsverket en ej så obetydlig förlust under en följd av år. Enligt generaltullstyrelsens av Kungl. Maj:t godkända förslag skulle nämligen den nuvarande tullöveruppsyningsmannen vid Mörbylånga såsom kustöveruppsyningsman överflyttas till kustbevakningens stat och — efter att under 7 månader hava tjänstgjort som tull expeditionsföreståndare i Mörbylånga och kustbevakningsförman på Öland — pensioneras 3 år tidigare än om han finge kvarstå på lokaltullförvaltningens stat, varefter hans tjänsteuppgifter skulle övertagas av en kustuppsyningsman. Den av generaltullstyrelsen påräknade vinsten synes sålunda bestå i att man efter den nuvarande tullöveruppsyningsmannens avgång med pension kunde inbespara skillnaden i avlöning å B:ort mellan en tullöveruppsyningsmanstjänst och en kustuppsyningsmanstjänst, vilken skillnad vid begynnelseavlöning utgör, exklusive dyrtidstillägg, 564 kronor per år, varifrån emellertid komme att avgå tull expeditionsföreståndarearvode med sannolikt 400 kronor per år (tull expeditionsföreståndaren i Borgholm, som är kustbevakningstjänsteman, åtnjuter nämligen 400 kronor per år i dylikt arvode). Att förtidspensionera en fullt tjänsteduglig befattningshavare, såsom den nuvarande tullöveruppsyningsmannen i Mörbylånga, under tre år, innebär emellertid tydligen en onödig utgift lika med pensionens storlek under samma tid eller i detta fall, exklusive dyrtidstillägg, 3 gånger 2,436 kronor, lika med 7,308 kronor, vilken förlust alltså komme att uppsluka den förutnämnda vinsten under en mycket lång tid. Från initierat håll har därtill upplysts, att en kombination av tull expeditionsföreståndarskapet i Mörbylånga och kustbevakningsförmanskapet på Öland skulle förutsätta, att klareringskunnig vikarie beordrades från tullkammaren i Kalmar varje gång tull expeditionsföreståndaren i egenskap av kustbevakningsförman måste företaga inspektions- eller bevakningsresa kring Öland, vilket förfarande skulle medföra rese- och traktaments- m. fl. kostnader till ett kanska avsevärt årligt belopp. Allra minst synes sålunda förslaget om indragning av tullstationen vara motiverat ur ekonomisk synpunkt.

Beträffande *tullstationen i Bergkvara* må först framhållas, att trafiken därstädes är något större än i Mörbylånga samt torde i storlek kunna mäta sig med trafiken vid vissa andra tullstationer av klass 2, beträffande vilka förslag om indragning ej föreligger, ävensom att hamnen där i stor utsträckning anlitas såsom nödhamn, varför ständigt uppsikt av tull-

tjänsteman därstädes är erforderlig till förhindrande av olovlig varuinförsel eller annan olovlig förbindelse med land, smittofarliga sjukdomars införande i riket m. m. En kustbevakningstjänsteman, vilken hade visst distrikt att avpatrullera och tillika vore tullexpeditionsföreståndare, skulle där icke kunna sköta både tullexpeditionen och patrulleringen utan att eftersätta det ena eller det andra. Skulle han vara bunden vid viss expeditionstid, måste denna dels bli kort och dels hindra honom i kustbevakningstjänsten.

Besparingen i och med förslaget genomförande bleve ju också tämligen obetydlig. Under förutsättning att tjänsten, liksom i Mörbylånga, skulle innehavas av kustuppsyningsman, bleve besparingen densamma som där eller skillnaden å B:ort mellan en kustuppsyningsmans och en tullöveruppsyningsmans avlöning, minus tullexpeditionsföreståndarearvodet.

Vad som förutom rena saksäl talar för denna tullstations bibehållande är den nästan upprörande behandling den nuvarande stationsföreståndaren eljest synes bliva utsatt för. Han blev nämligen så sent som den 1 juli 1927 förflyttad till Bergkvara från en annan indragen tullstation och har tydligen ej på minsta vis gjorts underkunnig om att även den station, dit han nu blivit förflyttad, vore påtänkt till indragning, varför han, i tanke att han vunnit en mera varaktig tjänstgöringsort och då ingen annan lämplig bostad stod honom till buds, inköpt en fastighet på platsen, vars nödtvungna realiserande kan komma att för honom medföra ekonomisk ruin.

Då sålunda, enligt vad vi kunna finna, inga betydande skäl tala för indragning av de båda här omhandlade tullstationerna men däremot mycket starka skäl tala för deras bibehållande och då tillika herr statsrådet endast med tvekan synes hava biträtt generaltullstyrelsens förslag i denna del, tillåta vi oss härmed hemställa,

att riksdagen ville, med avslag å Kungl. Maj:ts förslag om indragning av tullstationerna i Mörbylånga och Bergkvara samt om uppförande under viss tid å kustbevakningens stat av en kustöveruppsyningsmanstjänst i stället för en kustuppsyningsmanstjänst, besluta om uppförande å förteckningen över antalet ordinarie befattningshavare i tullverket under budgetåret 1928—1929 av tvenne för tullstationernas i Mörbylånga och Bergkvara verksamhet erforderliga tullöveruppsyningsmanstjänster, ävensom vidtagna i anledning därav nödiga ändringar i vederbörande anslagsposter.

Stockholm den 20 januari 1928.

Karl Magnusson
i Kalmar.

Gust. L. Johnsson
i Kalmar.

Arthur Heiding.

